Μετενσάρκωση (Πρωτ. Βασίλειος Α. Γεωργόπουλος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 26 Ιανουαρίου, 2012

Μιά ἀπό τίς πιό διαδεδομένες ἰδέες τοῦ ἀντιχριστιανικοῦ φαινομένου τῆς «Νέας Ἐποχῆς» (New Age), πού προβάλλεται κατά τρόπο συστηματικό ἀπό τήν τηλεόραση και τά ποικίλα κοσμικά περιοδικά σχετικά μέ τήν μετά θάνατον ζωή, εἶναι**ἡ πλάνη τῆς μετενσάρκωσης**.
Σέ δημοσκόπηση, πού δημοσιεύθηκε σ' ἐβδομαδιαῖο περιοδικό, ἔνθετο μεγάλης ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδας (ΝΕΑ. Ταχυδρόμος. Αρ. 264/19-3-2005) ἀναφέρεται σύν τοῖς ἄλλοις , ὅτι τό 33% τῶν Ἑλλήνων ἀποδέχεται τήν ἀντιχριστιανική ἰδέα τῆς μετενσάρκωσης.
Τό ἐν λόγῳ ποσοστό ἀναδεικνύει γιά μιά ἀκόμα φορά τό μεγάλο ἔλλειμα ἐπαρκοῦς κατήχησης και γνώσης τῆς Ὀρθόδοξης πίστης μας, πού παρατηρεῖται στους χριστιανούς μας, μέ φυσική συνέπεια, οἱ νεοεποχίτικες και ἀντιχριστιανικές ἀντιλήψεις **νά διαβρώνουν σιγά-σιγά, ὕπουλα και μεθοδευμένα** τό φρόνημα τῶν Ὀρθοδόξων.

1) Τί εἶναι ἡ Μετενσάρκωση

Μετενσάρκωση εἶναι, **ἡ πλανεμένη θεωρία** τῆς ἐνσάρκωσης τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου σέ διαδοχικά ἀνθρώπινα σώματα, στά ὁποῖα γεννιέται ἐκ νέου, μέ σκοπό νά πετύχει ἤ τόν ἐξαγνισμό της ἤ τήν τιμωρία της ἤ τήν κάθαρσή της ἤ τόν ὕψιστο βαθμό τῆς ἀνέλιξής της. Ἡ διαδοχή τῶν ἐνσαρκώσεων σταματᾶ, ὅταν ἡ ψυχή φτάσει στο τέλος τῆς ἐξέλιξής της.

Ἡ μόνη διαφορά **μετενσάρκωσης** καί **μετεμψύχωσης** εἶναι ὅτι κατά τήν μετεμψύχωση ἡ ψυχή ἑνός νεκροῦ ἀνθρώπου μπορεῖ να μεταβεῖ ἀκόμα καί στό σῶμα ἑνός ζώου ἤ καί σ' ἕνα φυτό.

2) Ἡ Μετενσάρκωση εἶναι ἀντίληψη πρό, ἔξω καί ἀντιχριστιανική

Ἡ πλάνη τῆς μετενσάρκωσης εἶναι ἀντίληψη καί θρησκευτική δοξασία τοῦ μεταπτωτικοῦ ἀνθρώπου. Ὁ μεταπτωτικός ἄνθρωπος φαντάστηκε ὡς ἀπάντηση στό πρόβλημα τοῦ κακοῦ καί τῆς ὑπέρβασης τοῦ θανάτου τήν ἰδέα τῆς μετενσάρκωσης.

Ἔτσι βλέπουμε π.χ στόν ἀρχαῖο ἑλληνικό χῶρο νά ἀποδέχονται τη μετενσάρκωση οἱ

Ὀρφικοί, ὁ Πυθαγόρας, ὁ Ἐμπεδοκλῆς, ὁ Πλάτωνας κ.ἄ. Μάλιστα κατά τόν Ἡρόδοτο (Βιβλ 2, 123) ὁ Πυθαγόρας εἶχε δανειστεῖ τήν ἐν λόγῳ δοξασία ἀπό τούς Αἰγυπτίους. Ἀντιθέτως ὁ Ξενοφάνης (Diels, ἀπ. 7) κοροϊδεύει τή διδασκαλία τοῦ Πυθαγόρα για τή μετεμψύχωση.

Ἡ ἰδέα τῆς μετενσάρκωσης κατέχει ἐπίσης μιά καίριας σπουδαιότητας θέση στόν Ἰνδουϊσμό, ἀλλά καί στό Βουδισμό.

Ὁ ἀντιχριστιανικός χαρακτήρας τῆς μετενσάρκωσης εἶναι ἐμφανής ὄχι μόνο ὡς πρός τό περιεχόμενό της καθ' ἑαυτό, ἀλλά καί ὡς πρός τίς περί ἀνθρώπου, κόσμου καί κακοῦ προϋποθέσεις καί διαστάσεις της. Κατ' ἐξοχήν ὅμως, γιατί προσκρούει καί ἀντιτίθεται στό μυστήριο τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας, ἐλευθερίας καί ἐλπίδας τοῦ ἀνθρώπου.

3) Ποιοί ἀποδέχονται σήμερα τή μετενσάρκωση

Στ’ ἀρχαῖα χρόνια οἱ περί μετενσάρκωσης ἀντιλήψεις βρῆκαν θέση καί ἐκφράστηκαν ὡς διδασκαλίες ἀκραίων ἀντιχριστιανικῶν αἱρέσεων ὅπως οἱ Γνωστικοί (**Ἱππολύτου,** Ἔλεγχος Ζ', 32) καί οἱ Μανιχαῖοι (**Ἐπιφανίου,** Πανάριον. Αἵρεση 66, 9).

Σήμερα, ἡ μετενσάρκωση ἐκτός ἀπό Ἰνδουϊστική καί Βουδιστική διδασκαλία ἀποτελεῖ διδασκαλία τῶν ἀποκρυφιστικῶν συστημάτων τῆς Θεοσοφίας καί τῆς Ἀνθρωποσοφίας (Panorama der neuen Religiositat, 2001, σ. 327- 329).

Εἶναι ἐπίσης διδασκαλία διαφόρων παραθρησκευτικῶν καί ἀποκρυφιστικῶν ὀργανώσεων, πνευματιστικῶν ὁμάδων, καί γκουρουϊστικῶν κινήσεων. Κατ' ἐξοχήν ὅμως ἀποτελεῖ κεντρική διδασκαλία τοῦ ἀντιχριστιανικοῦ κινήματος τῆς «Νέας Ἐποχῆς» (New Age) σέ ὅλες τίς ἐκφάνσεις του. (Βλ. **A. Fincke- Matthias Pohlmann,** Kompass Sekten und religiose Weltanschauungen. Ein Lexikon, 2004, σελ 170. Handbuch Religiose Gemeinschaften und Weltanschauungen, [Hrsg **H. Reller, H. Krech, M. Kleiminger**], 20005, σελ 711).

4) Ἡ Μετενσάρκωση καί ἡ τεχνική τῆς “ἀνάδρομης ὕπνωσης”

Ἡ "ἀνάδρομη ὕπνωση" εἶναι μιά τεχνική ὕπνωσης πολλαπλῶς ἀμφισβητήσιμη ὡς πρός τήν ἀξιοπιστία της καί τίς δυνατότητές της. Ἡ ἀναξιοπιστία της κατά τούς εἰδικούς, ἔγκειται σύν τοῖς ἄλλοις καί στό γεγονός ,ὅτι ἐπιθυμίες, φόβοι, ἡ ὑποβολή ἰδεῶν, φαντασιώσεις κ.ἄ παρουσιάζονται ὡς δῆθεν βιωμένα γεγονότα στό παρελθόν.

Αὐτή, λοιπόν, ἡ πρακτική ὑπνωτισμοῦ παρουσιάζεται ἀπό τούς θιασῶτες τῆς μετενσάρκωσης ὡς δῆθεν "ἐπιστημονική μέθοδο", πού ἀποδεικνύει ὡς

πραγματικότητα τήν δοξασία τῆς μετενσάρκωσης.

Πολλές φορές ἐπίσης, ἀντί γιά ὕπνωση χρησιμοποιεῖται ἡ λεγόμενη αὐθόρμητη ἀναδρομή. Ἀποδεικνύουν αὐτές οἱ πρακτικές τή δυνατότητα τεκμηρίωσης καί ἀπόδειξης τῆς ἐν λόγῳ δοξασίας;

Ἀναμφιβόλως ὄχι. Ἀντιθέτως, οἱ πρακτικές αὐτές ἀναδεικνύουν τήν παρουσία καί **τοῦ ἀποκρυφιστικοῦ** στοιχείου στό θέμα τῆς μετενσάρκωσης. Τοῦτο μαρτυρεῖται σαφῶς, γιατί πολλά ἀπό τά περιγραφόμενα ὡς δῆθεν ἐμπειρίες ἀναδρομῶν σέ προηγούμενες ζωές εἴτε μέσῳ ὕπνωσης, εἴτε αὐθόρμητα, καταγράφονται καί ὡς ἐμπειρίες σέ ἄλλες ἀποκρυφιστικές πρακτικές, ὅπως στόν πνευματισμό ἤ καί σέ περιπτώσεις δαιμονοκατοχῆς.

Ἐν προκειμένῳ θά ἀναφερθοῦμε στήν πολύ γνωστή ἐργασία τοῦ καθηγητοῦ στό Πανεπιστήμιο τῆς Βιρτζίνια Ἴαν Στήβενσον γιά τή μετενσάρκωση (Βλ. Twenty Cases Supportive of Reincarnation, Charlottesville Virginia USA 1966. Πρβλ. Panorama der neuen Religiositat, 2001, σ. 323). Στίς πάρα πολλές περιπτώσεις, πού μελέτησε μέσῳ τῆς αὐθόρμητης ἀναδρομῆς ὁ ἴδιος δέν ἀπέκλεισε κάποιες περιπτώσεις δαιμονικῆς κατάληψης (π.χ. σσ. 48, 345). Ἡ ἐπιβεβαίωση γιά τήν παρουσία δαιμονικοῦ στοιχείου στό θέμα τῆς μετενσάρκωσης στίς περιπτώσεις, πού μελέτησε ὁ Ἴαν Στήβενσον δέν ἄργησε νά ἔλθει.

Δύο χρόνια ἀργότερα ἕνας παραδοσιακός Ἰνδουϊστής δάσκαλος σέ ἀνοικτή ἐπιστολή, πού ἀπηύθυνε στόν Στήβενσον τοῦ ἔγραφε ὅτι καμμία ἀπολύτως ἀπό τίς περιπτώσεις, πού εἶχε καταγράψει δέν ἦταν περίπτωση μετενσάρκωσης, ἀλλά ἦταν περιπτώσεις κατά ληψης ἀπό πνεύματα (Βλ. **M. C. Albrecht,** Μετενσάρκωση, 2004, σελ 163. Πρβλ **Πρωτ. Ἀ. Ἀλεβιζοπούλου,** Μετενσάρκωση ἤ Ἀνάσταση; 1992, σελ 49. **Seraphim Rose**, Ἡ Ψυχή μετά τό θάνατο 2003, σελ 200).

5) Μία τελική ἐπισήμανση

Θά ὁλοκληρώσουμε τήν ἀναφορά μας στό θέμα τῆς μετενσάρκωσης μέ μιά ἐξόχως ρεαλιστική ἐπισήμανση τοῦ Μ. Βασιλείου ἀπό τίς Ὁμιλίες του στήν Ἑξαήμερο. Ἀναφέρει λοιπόν ὁ ἱερός πατέρας γιά τό ἴδιο θέμα: «*Διῶξε μακριά τίς φλυαρίες τῶν σοβαρῶν φιλοσόφων, πού δέν ντρέπονται νά ὑποστηρίζουν ὅτι οἱ ψυχές τους καί οἱ σκυλήσιες ψυχές εἶναι ὁμοειδεῖς μεταξύ τους, πού λέγουν ὅτι οἱ ἴδιοι ὑπῆρξαν κάποτε καί γυναῖκες καί θάμνοι καί ψάρια θαλασσινά. Ἐγώ δέ δέν λέγω ὅτι ὑπῆρξαν ποτέ ψάρια˙ τό λέγω ὅμως καί τό ὑποστηρίζω ὅτι, ὅταν ἔγραφαν αὐτά τά πράγματα ἦταν ἀλογώτεροι καί ἀπό τά ψάρια*» (Ὁμιλία 8, 2).

(Πηγή: «Ορθόδοξος Τύπος», 6/1/2012)

ΣΧΕΤΙΚΟ ΑΡΘΡΟ:

Μετεμψύχωση: Η γνώμη της Εκκλησίας (Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος)